

[Christmas Møller.]

Tale, dens Form og dens Indhold, kan karakteriseres med et Udtryk, som det ærede Medlem selv en Gang — den Gang naturligvis uberettiget — har brugt, nemlig: Jeg er jo kuns Lakaj.

Men der melder sig et Spørgsmaal af, tror jeg, man kan have Lov at sige, afgørende Betydning, naar man ser, hvorledes det ærede Medlem Hr. Holstein formede sig selv som særlig sønderjydske Ordfører for Venstre, nemlig det Spørgsmaal: Staar Partiet Venstre bag denne Tale?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg kan ogsaa fatte mig i stor Korthed overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, for selv om han nu har afløst Estrups nedadgaende Linie med en opadgaende Linie som Fører for det konservative Parti, saa er han jo kun Sekretær og flyvende Valgbog.

Jeg skal dernæst bemærke, at det, jeg har sagt om Grundene til, at man gik med til dette Forlig, er, at det var opportunistiske politiske Hensyn, som var de bestemmende; og det tror jeg virkelig ogsaa har været Tilfældet for det konservative Folkepartis Vedkommende, det maa det ærede Medlem Hr. Korsgaard undskylde mig. For jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han da ønsker, at Nationalbanken i Fremtiden skal være det *mixtum compositum*, som den er, hverken en Statsbank eller en privat Aktiebank, men en Bank, som Regeringen har Hals- og Haandsret over, som om det var en Statsbank. Jeg vil ogsaa gerne spørge det ærede Medlem, om han og hans Parti, som under Valgkampagnen talte Handelsstandens Interesser, og som ellers er paa Linie med de Ønskemaal og Krav, der fik Udtryk i Handelsstandens Adresse her til Regering og Rigsdag, umiddelbart inden Valutaforliget sluttedes, ønsker som Talsmænd for Handelsstanden at opretholde Importreguleringscentralen og Valutacentralen som faste Institutioner. Og jeg vil ogsaa gerne spørge det ærede Medlem, om det er det ærede Medlems og hans Partis Ønske — de, der mere end nogen andre har Toldpolitik, Toldbeskyttelse og Toldforanstaltninger, paa deres Program og Opsigelse af Handelsstraktater, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her stod og gentog —, at det bestaaende Importreguleringsystem skal opretholdes som Beskæftigelses- og industripolitisk System og opretholdes som handelspolitisk

Grundlag ved Traktatforhandlinger med Udlandet.

For hvis det ikke er Tilfældet, hvis alt dette maa besvares benægtende — og sagligt set er paa intet af disse Omraader de Konservatives Ønskemaal tilfredsstillet eller blot i Hovedsagen tilfredsstillet —, saa er det jo ogsaa opportunistisk Politik og Taktik fra det ærede Medlems og hans Partis Side, at man er gaaet med til dette. Det er af politisk-opportunistiske Grunde, det er sket. Man vil ikke tage det storpolitiske Opgør med Regeringen paa dette Spørgsmaal, nu umiddelbart efter Valget, fordi man mener, at Tiden arbejder for de borgerlige politiske Synspunkter, og at, hvis man fortsætter som hidtil fra Regeringens Side, den Dag ikke vil være fjern, da hele den offentlige Mening kan forstaa, hvad dette betyder, og da kan vi faa et Systemskifte her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg tror, de fleste ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at den Række af Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Holstein stillede mig, ikke kan besvares paa et Øjeblik, men jeg vil dog gerne sige, at det, der for mig i dette Spørgsmaal er det centrale, er ikke, om jeg synes, den Valutaordning, vi har faaet, er god eller ikke god. Det, der er det afgørende, er, om det, sammenholdt med de Forhold, der nu en Gang raader med Hensyn til den politiske Magt, som ligger paa den ene Side, og den politiske Magt, som ligger paa den anden Side, erhvervsmæssigt for Landet har været nogen Fordel, at vi har faaet denne Valutalovgivning eller ikke. Alt taget i Betragtning, ogsaa dette, at Folketingsvalget gav det Resultat, at Regeringen havde Flertallet bag sig, noget, der for mig virkelig er en Realitet — jeg ved jo vel, at den menneskelige Taabelighed er uden Grænser, og det har dette Valg efter min Mening ogsaa vist, men jeg maa jo bøje mig for den Taabelighed, som Vælgerne nu en Gang er i Besiddelse af; og dybest set ligger maaske den store Forskel mellem det ærede Medlem Hr. Holsteins og min Opfattelse deri, at jeg, som sagt, mener, vi bør til en vis Grad bøje os for dette — alt taget i Betragtning mener jeg, at da vi ikke har Magtmidler til at faa noget bedre end det, vi har faaet, saa har det for det heles Vels Skyld været rigtigere at tage det, ikke af taktiske Grunde,